

Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 2 2006 ÅRG 38

Pris 25:-

Vårens prästvigningar

Från vänster:
Stefan Brauer,
Biskop Sten-Bertil,
Kristers Fast (nybliven präst),
Biskop Evert,
Nappe Björnhus Holmström,
Jonas Anundi.

S:t Mikael och Alla Änglars Kyrka, Stockholm, 2006-04-22

Från vänster:
Kenneth Christensen,
Eva Åkesson,
Agneta van Geet
Ljungberg,
Biskop Sten-Bertil,
Stefan Brauer (ny-
bliven präst),
Biskop Evert,
Nappe Björnhus
Holmström,
Kristers Fast,
Gudrun Fleetwood,
Mikael Hallgren,
Rien van Geet.

Petersgårdens kyrka, Lund, 2006-05-27

Forts. sid 4

Biskopens spalt

Jag vill göra en liten resumé över den våren och försommar i LKK som vi nu har lämnat bakom oss.

På Skärtorsdagen konsekreerades de Heliga Oljorna och efter mässan avhöll prästsynoden ett möte. Detta var inte särskilt välbesökt men de som var där fick en välbehövlig samtalsstund.

Första lördagen efter Påsk var det en stor händelse i S:t Mikael's församling då Krister Fast prästvigdes i en fullsatt kyrka. Efter mässan bjöds på buffé och en trevlig samvaro.

Första söndagen efter Påsk celebrerade Krister sin första Mässa med undertecknad och Bp Evert i koret.

Under Kristi Himmelfärdshelgen (torsdag-söndag) var det vårsamling på Klintadal. På fredagsförmiddagen hade samfundet LKK ett ordinarie styrelsesammanträde. På eftermiddagen åkte de flesta in till Lund och Petersgårdens kyrka för att "förvandla" den till en LKK-kyrka med allt vad det innebär och ceremoniträning.

På lördagsmorgonen åkte vi alla åter till Petersgårdens kyrka där Stefan Brauer prästvigdes.

Efter prästvigningen bjöds även här på en utsökt buffé med trevlig samvaro. Vid söndagens mässa på Klintadal celebrerade Stefan sin första mässa även nu med undertecknad och Bp Evert i koret.

Det är underbart att ha fått privilegiet att prästviga två fantastiskt goda representanter för prästämbetet i vår kyrka.

Jag hoppas att det inte skall ta allt för lång tid innan det blir dags för någon av våra kvinnor som nu är diakoner att ta ytterligare ett steg.

Så kom pingsthelgen med sin stora högtid då jag celebrerade mässan i S:t Mikael. Pingstdagens mässa är speciell, och den här mässan särskilt. Då församlingens förträfflige organist inte hade möjlighet att närvara fick vi sjunga mässan ackapella, vilket

gick alldeles utmärkt tack vare de goda sångrösterna i församlingen.

Nu då naturen visar upp sig med sin allra vackraste sida, som den gör varje år vid den här tiden, kan vi se fram emot några veckors behövlig semester, En vilopaus från de vardagliga sysslorna. En tid för rekreation och eftertanke. En tid för beundran av och kontempleration inför vår Herres skapelse. Ett lite annorlunda sätt att fira gudstjänst.

+Sten-Bertil

OFFICIELLT

Vid mässan i S:t Mikael's och Alla Änglars kyrka den 22 april ordinerades Krister Fast till präst av biskop Sten-Bertil.

Vid mässan i Petersgårdens kyrka, Lund den 27 maj ordinerades Stefan Brauer till präst av biskop Sten-Bertil.

KALLELSE

till Samfundets årsmöte 2006:

Samfundet Liberala Katolska kyrkan i Sverige håller sitt ordinarie årsmöte lördagen den 30 september kl. 13.00 i S:t Mikael's och Alla Änglars Kyrka, Flottbrovägen 5, Stora Essingen, Stockholm.

Motioner till årsmötet från församlingar och enskilda medlemmar skall vara samfundets sekreterare, Krister Fast, Filipstadsbacken 60, 123 43 Farsta, tillhanda senast den 18 augusti 2004. Namnuppgift på ombud skall vara samfundets sekreterare tillhanda senast 31/8.

Till årsmötet kallas församlingarnas valda ombud, men alla intresserade är välkomna att delta i årsmötet och efterföljande samvaro samt naturligtvis att delta i Mikaelidagens mässa.

Styrelsen

SOMMAR I S:T URIEL

S:t Uriel i Härjedalen inbjuder till:

Sesshin i 3 dagar 25/7-27/7. Sesshin i 4 dagar 1/8-4/8

Upplysningar och anmälan: Evert Sundien tfn. 08-332006.

Gudinnekulter ger inte kvinnan större jämlikhet

En åsikt som jag ofta mötte under mina år inom New Age var att religioner med en eller flera gudinnor inom kulturen var mer ”jämliga”, eftersom de värdesatte det kvinnliga lika högt som det manliga. Som motsats brukade man framhålla att de monoteistiska religionerna, framför allt judendom, kristendom och islam, hade en ”manlig gud” som placerade männen över kvinnorna såväl i samhället som i familjen. Man ”botade” denna snedvridning på olika sätt inom olika delar av det breda New Age-spektret: vissa framhöll ”gudlösa” religioner som buddhism, andra lutade åt den gudinnerika hinduismen... men de allra flesta anammade den ”nya” religiösa världsbilden med en moder-gudinna – den s.k. Världsmodern. Den läsning, både nonfiktiv och skönlitterär, som var modern under New Age-erans glansperiod (från tidiga 1970- till sena 1990-talet), hyllade också Världsmodern som ”den enda sanna religionen”: den ansågs mest ursprunglig, samtidigt mest modern, och framför allt mest jämlik (se t.ex. den bästsäljande och kritikerrosade romansviten om stenålderskvinnan Ayla, skriven av Jean M. Auel).

Sanningen tycks dock tyvärr ligga långt ifrån en så här positiv idé om hur våra förfäder (och nutida utövare, i alla fall inom hinduismen m.fl. religioner med gudinnekulter) uppfattade kvinnans värde.

Tvärtom pekar den feministiska

religionsforskningen på motsatsen: att gudinnekulterna användes – och fortfarande används – för att ”tämja” och kontrollera de kvinnliga egenskaperna. T.ex. skriver den prisbelönade och namnkunniga religionsforskaren Eva Hellman, universitetslektor i religionshistoria vid Uppsala universitet, i sin avhandling ”Hinduiska gudinnor och kvinnor” (1998) att de många hinduiska gudinnorna har det gemensamt att de är *underställda* en kontrollerande make eller far. I de få fall de är ogifta och fristående från en mans inflytande, är deras krafter *destruktiva* och *farliga* – rentav dödliga för såväl människor som djur och natur. Den kvinnobild som dessa gudinnor ger, pekar på att en kvinna *alltid måste kontrolleras av en man för att hennes krafter skall kunna vara goda*, och hennes främsta uppgift är att *dyrka och hjälpa mannen*, helt åsidosättande sig själv. Även då en gudinna agerar i egenintresse, handlar det om att uppnå det för en kvinna enligt myterna största och viktigaste målet: att bli gift.

Samma bild av gudinnekulturen inom hinduismen ger t.ex. religionshistorikern Kaarina Drynjeva. Andra forskare inom området, både manliga och kvinnliga, visar på likadana drag hos de egyptiska gudinnorna från faraoernas långvariga era. Gudinnor eller inte; deras intressen riktar sig alltid mot *mannens* bästa, och det är *bara genom honom* hon kan uppnå lycka och framgång. Kulturen av dessa gudinnor handlar alltså om att uppställa ideal för kvinnorna i samhället: som *lydiga och underdåniga*, åsidosättande sina egna ambitioner och intressen för att ägna alla sina krafter åt att hjälpa fram männen. Deras krafter har alltså *inget egenvärde*, utan måste *kanaliseras genom en man* för att bära frukt.

Hur var det då med den förhistoriska Världsmodern? Arkeologer kan visa på fynd som pekar på s.k. paleologiska gudinnekulter. De gudinnebilder man har funnit, har dock allihop porträtterat den ideala föderskan: stora, mjölkstinna bröst och breda höfter som lätt tillåter födande. Så till vida kan man alltså utgå ifrån att det mycket väl kan ha funnits

Willendorf-gudinnan

en världsmoders-kult, men att den – utifrån vad man kan tolka med ledning av de arkeologiska fynden – har handlat om *fruktbarhet*. Hur kvinnan sågs som samhällsmedlem, går inte att dra några slutsatser om. Inte heller huruvida Världsmodern hade någon reell makt och hur hennes kult utövades.

Har denna kult haft de yttre dragen (d.v.s. det generella utövandet) gemensamt med andra gudinnekulter genom historien, kan vi dock utgå ifrån att den *handhafs av män*. I bästa fall har alltså kvinnorna varit åskådare till riterna, i sämsta fall helt utestängda från dem. Så rapporterar i alla fall forskarna om de gudinnekulter man har kunnat studera, såväl historiska som nutida. Förvaltandet av såväl myterna som riterna har nämligen *i alla tider varit förbehållna männen*, och man frestas anta att detta också inneburit att männen haft *tolkningsföreträde* vad gäller myternas innehåll och budskap.

Den världsmoderskult som omhuldas idag ser lite annorlunda ut. Framför allt är den minst sagt löst förbunden med samhället, d.v.s. den har ingen fast organisation eller hierarki av vare sig uttolkare eller utövare. Var och en tror som den vill, skapar sin egen kult utifrån vad han/hon uppfattar som ingående i Världsmoderns roll. Detta gör forskningen oerhört svår, och kanske framträder det inte någon tydligare bild förrän vi hunnit en bra bit in i 2000-talet och fått historiska perspektiv på hur det hela utvecklats. Vad som är tydligt redan idag är dock att Världsmodern står för *fruktbarhet, kärlek och holism*, d.v.s. en helhetssyn på världen omkring oss där allt hänger samman med allt annat (den s.k. Gaia-teorin). Det tycks också som att de flesta utgår ifrån att den som tror på Världsmodern

Bildgalleri från prästvigningarna

060422-Prästvigning - Fader bortom rum och tid ...

060422-Prästvigning - O Gud all helighets källa ...

060423-Första Mässan - Må Du välsignas ...

060423-Första Mässan - Beräkning

060422- Krister och altarstenen

060527-Konsekration av prästkors

060528-Första Mässan - Herren vare med er

060528-Från vänster: Vivek, Niels och Gudrun

060528-Första mässan - Communio

Jag har läst...

”Invigning” av Alice A. Bailey

Denna bok, som på många sätt sammanfattar den teosofiska världsbilden och hur flertalet teosofier såg på mänsklighetens andliga utveckling, utgavs 1922 och ger på många sätt en utmärkt bild av hur man i dåtidens västerländska andliga sökande försökte sammanfatta världens religioner, de arkeologiska fynd som gjorts av samtidens forskare samt de senaste vetenskapliga rönen. Det gör boken sympatisk och illustrativ, men tyvärr också gammalmodig. Det svar Alice Bailey ger läsaren på frågan hur andlighet fungerar i praktiken är ”genom elektricitet”; precis som mesmerismen (grundad av österrikaren Franz Mesmer, 1734 – 1815) hänvisade till magnetism som svar på samma fråga. Mesmer använde dock sina rön främst i vårdsyfte och har senare utpekats som ”hypnosens fader”. Och visst anger också Alice Bailey att elektricitetens inverkan på människan under de olika invigningsstadierna medför helande – men detta är en bieffekt och inte det verkliga syftet med den.

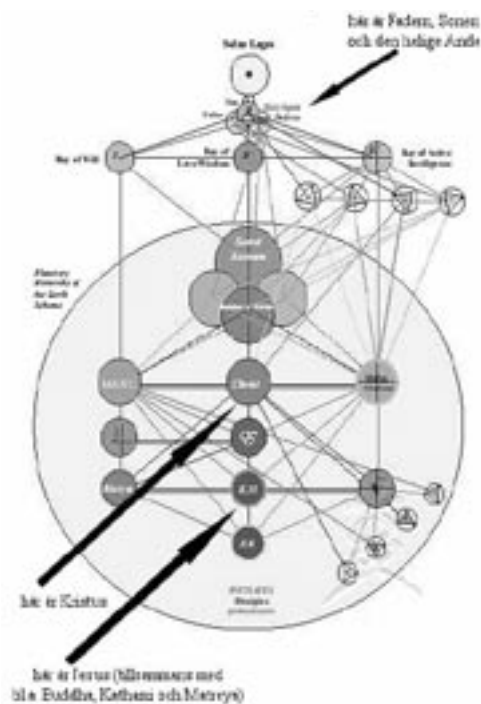

Alice Bailey föddes 1880 i Manchester och var från början bokstavstroende kristen. Under sina tidiga vuxenår arbetade hon bl.a. som missionär i den engelska armén i Indien och det var där hon mötte sin förste man, Walter Evans. Efter deras bröllop 1907 emigrerade paret till Amerika, där Alice arbetade som ministrant inom den episkopala kyrkan. Äktenskapet var inte lyckligt, men paret fick tre döttrar innan skilsmässan var ett faktum. Kort efteråt mötte Alice för första gången Madame Blavatsky, läste hennes skrifter och upplevde sig – enligt den korta självbiografi hon skrev decennier senare – ”som frälst”. Hon lämnade sitt ämbete och den episkopala kyrkan, engagerade sig istället i Teosofiska Samfundet och började ge ut litteratur om mysticism. Under 1919 meddelade Alice att hon hade kontaktats av en ande, Djawal Kuhl, som hon också kallade Tibetanen. Om detta låg bakom att hon senare samma år lämnade TS vet jag inte, men fr.om. mötet med Tibetanen agerade Alice på egen hand, skriver en stor

mängd litteratur baserad på vad hon ansåg sig ha fått kanaliserat från Tibetanen och försökte kombinera det hon lärt sig inom TS med den västerländska form av buddhism som började sprida sig i Amerika vid samma tid. 1920 gifte hon om sig med teosofen Foster Bailey och de grundade ”The Arcane School” vars syfte var att sprida ”the Great Universal Plan”. Det är bl.a. denna plan som boken ”Invigning” handlar om, och jag leds att tro att boken skrivits bl.a. som studiematerial för studenterna i ”The Arcane School”. Efter Alice’ död 1949 fortsatte maken arbetet med skolan och den utgör idag, tillsammans med den andliga kulturen Summit Lighthouse och den s.k. I AM-rörelsen, ett av de starkaste fästena för dagens New Age. Ett förlag, the Lucis Trust, förvaltar hennes böcker och övriga skrifter.

Vad är då boken ”Invigning”? Jag uppfattar den som sagt som en ”skolbok”, d.v.s. en undervisning om de olika initieringarna och utvecklingsstegen inom den utbildning som en individ (själ? ande?) måste gå för att kunna utföra sin del av the Great Universal Plan. Det är svårt att förstå de begrepp Alice Bailey rör sig med utan att vara ordentligt insatt i hennes världsbild, men klart framgår i alla fall att olika grupperingar av varelser anses vara utplacerade i magnifika städer på de olika planeterna i vårt solsystem, varifrån de påverkar och bearbetar mänskligheten på jorden. Vissa mänskliga individer, som anses särskilt lovande ur dessa andars synvinkel, erbjuds en utbildning som varar genom flera existenser och som slutligen leder fram till den totala insikten och det slutliga förenandet med det allra högsta: the Solar Logos. För varje invigningsgrad erhåller lärjungen mer kraft och ett alltmer vidgat medvetande, som skall användas för arbetet inom the Great Universal Plan. Inom varje grad tilldelas lärjungen en eller flera handledare, varelser inom den hierarki som Alice Bailey ritar upp och presenterar mycket ingående i boken. Det är förvirrande att försöka sätta sig in i denna hierarki, eftersom Alice Bailey blandar olika religioners begrepp utan åtskillnad: här återfinns

kristna, buddhistiska, fornegyptiska och teosofiska nyckelpersoner i en salig röra, och framför allt de kristna begreppens innebörder – som jag själv har kunskap om – används på ett sätt som skär sig totalt med innebörden hos samma begrepp inom den kristna tron. Så delar Alice Bailey exempelvis upp treenigheten, placerar Fader, Son och Ande i den elfte nivån (the Solar Logos återfinns vi i den tolfte och högsta), medan Kristus befinner sig i den sjunde och Jesus bara i den femte. Detta gör naturligtvis hennes teori oförenlig med kristendomen.

En sak ger boken ett svårt trovärdighetsproblem i mina ögon. Alice Bailey betonar redan i inledningen att den som inte uppnått ett invigningsstadium på intet sätt kan föreställa sig hur det är att nå dit, vad som händer, hur det känns och vad det innebär. Ändå berättar hon detaljerat om samtliga nivåers riter, funktion och betydelse, och hon återger lärjungens upplevelser liksom det arbete dennes handledare utför. Betyder detta att Alice Bailey påstår sig ha genomgått hela utbildningen själv, tillägnat sig samtliga invigningsgrader, och alltså står andligt högre än t.ex. Jesus och Buddha? Ja, rentav högre än Kristus

Pilgrimsresan

Andra nyckeln: frihet

Du har nått din första rastplats, och får din andra nyckel att hänga i ringen i ditt bälte. Denna nyckel heter frihet. Blir du förvirrad av dess namn? Det beror på att vi i allmänhet tror oss redan ha denna nyckel – det talas ju så mycket om hur lyckligt lottade vi är som lever i demokrati och dessutom har en marknadsekonomi som ger oss själva rätten att välja precis vad vi vill ha. Så visst är du fri! Eller?

Om du gjorde som jag rekommenderade dig när vi startade resan, bär du ingen klocka med dig på din pilgrimsvandring. Lämnade du mobilen och personsökaren hemma också? Vågade du säga till de dina att de inte skall oro sig för dig, utan att samtidigt lova att du mår bra (eller rättare sagt, för att du behöver höra deras röster, veta att de saknar dig)? Och framför allt: har du släppt alla tankar, alla känslor, om ditt vardagsliv – om ditt arbete och dina kollegor, om familjen och hemmet, om det du vill och inte vill, älskar eller fruktar?

Frihet handlar mycket riktigt om att slippa slaveri och terror, att ha tillräcklig tillgång till livets dagliga nödortf, att få ta eget ansvar och göra egna val. Men det handlar också om att vara fri ifrån banden till döda ting, till önskemål och världsliga drömmar, människors behov och ännu mer dina egna behov av vad dina medmänniskor kan ge dig.

Den som inträder i ett kloster, avger efter prøvotiden minst tre heliga löften: de kända och så totalt missförstådda löfterna om fattigdom, kyskhet och lydnad. Egentligen skulle alla tre kunna inrymmas i ett enda: löftet om att leva i frihet. För det är just detta de tre handlar om: friheten från behovet av döda ting, friheten från behovet att omge sig med just de människor som uppskattar och beundrar en, frihet från ens egen egoism och från att slitras mellan alla de önskemål, rädslor och nycker som förslavar en dagligen och stundligen. Så hade du inte sett det, eller hur?

Det är dags för dig att rannsaka dig

själv och se om du är fri eller inte. Längtar du efter din TV, din bil, din mobiltelefon, din sköna säng eller något annat dött ting? Saknar du jobbet, som ger dig en sådan tillfredsställelse – särskilt när du blir uppskattad eller beundrad för din skicklighet och din framåtanda, eller för att du är en så trevlig person? Tycker du att livet är meningslöst utan fotbollsmatchen, fredagsölen, chipspåsen eller semesterresan?

Medan du sitter där och funderar, kommer någon och slår sig ner bredvid dig. Han säger ingenting, bara sitter där, och du funderar över om det är du eller han som skall bryta tystnaden. För visst måste väl tystnaden brytas? Ni måste väl åtminstone presentera er för varandra, berätta vad ni heter och vad ni vanligen sysslar med när ni inte är ute på pilgrimsvandring?

Frihet handlar om att vara fri – också från behov, önskemål, föreställningar och annat som framför allt föder ditt ego men knappast din ande. När du är frikopplad ifrån dig själv, är du fri att uppfylla det kristna kärleksbudet. Först när du slutar se vad du själv får ut av något, har din blick klarnat för vad du faktiskt gör för din omvärld. Också den mest goda gärning kan bli korrumpierad, om den sker av själviskhet: som när altartjänaren bemödar sig om att sköta sin tjänst så perfekt som möjligt, så att församlingsmedlemmarna och det övriga kleresiet skall berömma honom, beundra honom, uppskatta honom. Ja, tjänsten blir gjord – men har din ande vuxit? Har du kommit närmare Gud, eller har du rentav fjärrat dig från honom med ditt behov av att ”vara någon/något”?

Vad du än gör, bör du alltid rannsaka varför du gör det. Och först när du i sanningens ljus kan säga att du gjorde det utan egna intressen, är du fri. Tills den stunden kommer, är du din egen slav – fjättrad vid dina egna behov, ditt ego, din ur andlig synvinkel totalt meningslösa dröm om självförverkligande. Du förstår, Gud betar sig inte som vi människor gör. Var du än läser i någon av de bibliska texterna, upptäcker du att

Guds handlande ofta ser spegelvänt ut jämfört med hur du själv skulle ha handlat. Så vem är det som betar sig på det ”rätta” sättet – du eller Gud?

Kanske är det Gud som sitter där bredvid dig. Kanske har han kommit just för att se om du är fri? Vågar du vänta i tystnad och med rofylld hjärta, utan att bli stressad, på att han skall tala till dig? Och om han gör det, vågar du lyssna utan att vilja avbryta, komma med egna åsikter, styra samtalet i den riktning du själv föredrar?

Om du vågar allt detta, har du bestått provet. Då är du verkligen fri.

Diakon Carina Carlström

En hälsning från en LKK:are i Australien på vår nationaldag

Nu är det fortfarande nationaldagen i Sverige (06.06.06) även om det redan är följande dag i Australien. Vi tänker på vara goda vänner i Sverige.

Jag kommer ihåg att denna dag var för länge sedan Svenska flaggens dag på Svenska kyrkan i Melbourne och jag tyckte att namnet var väldigt roligt.

Jag kom hem sent igår från firandet av Sveriges nationaldag på Svenska kyrkan medan Helen deltog i en körövning med Camberwell Chorale. Det var bra på kyrkan och Marianne Klopp, kyrkans sekretare och bokhållare, höll ett inspirerande tal. Sedan sjöng Skandinaviska kören och vi kunde njuta av den goda maten.

I söndags firade vi pingstdagen i Heathcote som ligger 130 km nordväst om Melbourne. Femtiomedlemmar och vänner från Melbournes svenska församling åkte gemensam bus dit och ungefär 25 körde bil.

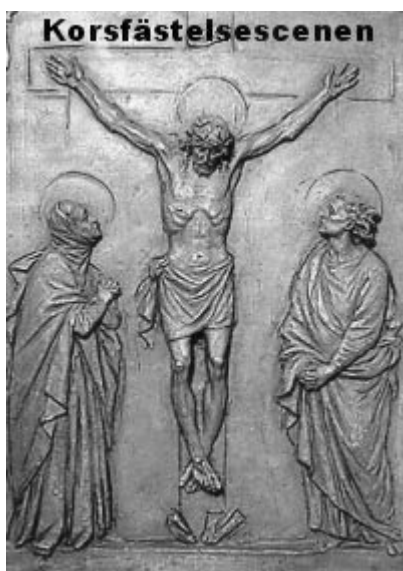
Det var 150 år sedan den första svenska gudstjänsten firades i Australien (på McIvor guldfält utanför Heathcote). För att minnas denna

Forts. sid 8

Gudinnekulter

forts. från sid 3

automatiskt blir god, ansvarskännande och frikopplad från egocentrism... men det kan ju också sägas om den ideale kristne likväl som den ideale kommunisten, så det leder oss inte till någon bild av hur världsmodersanhängarna ser på kvinnans roll i familjen och samhället.

En sak måste dock klargöras: den kult av Världsmo- dern som drar anhängare i dagens civilisation får *inte förväxlas med* jungfru Marias roll inom kristendomen. Jungfru Maria och Världsmo- dern är *inte* synonyma begrepp, och att många kommit att blanda samman dem beror på en feltolkning av den katolska traditionens utnämning av jungfru Maria som ”världens moder” – en kult som växte fram under medeltiden utifrån Johannes 19:26-27, där den korsfäste Jesus överlämnar omsorgen om Maria till lärjungen Johannes. Den medeltida teologien uppfattade detta som att Maria utnämndes till mor för alla kristna (lärjungarna ansågs ju vara de första utövarna av kristen tro), och detta kom att bli en så älskad bild bland kristna världen över att Maria än idag fått behålla rollen som ”hela mänsklighetens (eller åtminstone alla kristnas) andliga moder”.

Inte heller är Sofia, Guds Visdom, synonym med Världsmo- dern. Man begår ofta misstaget att koppla ihop dessa tre (d.v.s. Sofia, jungfru Maria och Världsmo- dern) trots att de har helt olika roller och myter. Sofia är visserligen ett kvinnonamn, och man brukar av gammal tradition säga ”hon” om Guds

Visdom, men det framgår tydligt av de gammaltestamentliga skrifterna att inte det handlar om ett självständigt väsen eller en egen person utan om en aspekt hos Gud. Detta understryks också av att den kristna traditionen – startad av Jesus själv, som ofta visade på hur han uppfyllde utsägelserna i Gamla Testamentet – drar den naturliga analogien att Sofia i Gamla Testamentet är densamma som den Helige Ande (som också kallas ”hon”) i Nya Testamentet. Och den Helige Ande (alltså Sofia) ingår i Treenigheten, i Gud själv.

Till detta kommer att Sofia/den Helige Ande och Maria visserligen vördas av de kristna, men de är inga *gudinnor* – Marias viktigaste roll ligger i just att hon var människa, och Sofia/den Helige Ande ingår som sagt i Treenigheten. Världsmo- dern, däremot, är inte bara gudinna utan dessutom *den enda guden/gudinnan*. Världsmo- derskulten är alltså monoteistisk.

Vad kan vi slutligen säga om kristendomens kvinno- syn? Inom kristendo- men finns som sagt inga *gudinnor* – och varje försök att skapa gudinneliknande kulter inom det kristna spektret motarbetar religionen som sådan. Det är ett bärande fundament att kristna enbart dyrkar Gud och ingen annan. Detta innebär dock inte att kristendomen per se är kvinno- fientlig, patriarkalisk eller vänder en blind sida mot kvinnliga krafter och egenskaper. Tvärtom är exemplen *många* på hur *just kvinnor* har visat prov på styrka, mod och intelligens, samt använt sina helheter (både manliga och kvinnliga egenskaper) för att uppnå sina mål. Den ojämlikhet vi ser inom kristendomen är alltså *inte religiöst utan politiskt och kulturellt betingad*. Inte heller omhuldar den kristna tron några statiska ideal för hur en kvinna skall vara – uttalanden av kvinnonedvärderande natur förekommer, men ligger uteslutande i dödliga personers munnar och har aldrig uttalats av Gud själv. Därtill har de genomgående kunnat kopplas till speciella situationer, som t.ex. när Paulus för att stävja en grälsjuk kvinnas framfart i en särskilt församling skrev att ”kvinnan skall tiga i församlingen”. Hans ord var menade som en ordningsregel, inget annat... att Paulus sedan fått skulden för kyrkoorganisationens nedvärderande av kvinnan som sådan är en annan historia.

Diakon Carina Carlström

Jag har läst . . .

forts. från sid 5

(som hon placerat i det sjunde stadiet)? För mig som kristen känns detta mycket främmande, och jag medger gärna att jag hajade till när jag insåg innebörden i hennes beskrivning.

I övrigt är boken som sagt mycket sympatiskt skriven, vänlig och nästan lite ”tröstande” gentemot den lärjunge som har utbildningen framför sig. Hon försöker ingjuta mod i initianderna, så att de inte skall låta sig skrämmas av de – ofta brutala – upplevelser de har framför sig. Därför är det nästan lite synd att en modern läsare blir tvungen att avvisa hela hennes teori utifrån det enkla faktum att vi idag vet mer än man gjorde då boken skrevs. Vi vet att planeterna i vårt solsystem inte hyser de fantastiska städer hon beskriver som bostäder åt ”planarbetarna”. Vi vet att elektricitet inte har de egenskaper som utmålas.

För mig skulle dock boken också av ett annat skäl avskräcka från tanken på att gå den utbildning Alice Bailey presenterar. Man får nämligen en mycket klar bild av att lärjungarna är brickor i ett spel, värdelösa i sig själva och enbart nyttiga om de låter sig styras av de högre varelserna i hierarkien. Här finns ingen plats för individualitet, eget tänkande och egna kvaliteter. Också detta strider emot den kristna trons utgångspunkt att varje individ har sin egen vilja och sitt eget värde. Men det stämmer bra överens med den tidsanda som rådde under tidiga 1900-talet, då det var samhället, inte individen, som var det viktiga. Så också på det viset utgör boken ett utmärkt tidsdokument.

Diakon Carina Carlström

Præsteordination

Liberal katolsk kirke i Danmark har hermed den glæde at invitere alle vore venner fra Sverige til at deltage i ordinationen af Natascha Annie Høyer. Begivenheden finder sted lørdag 1. juli kl. 10.00 i Unitarernes Hus, Dag Hammarskjølds Allé 30 i København, og ordinator er Evert Sundien. Det bliver den første præstevielse af en kvinde i Norden, hvor biskoppen har den apostolske succession. Efter ordinationen vil der blive fællesspisning i kirkens krypt. Vi ser frem til en festlig dag og håber på stor international deltagelse. Kontaktperson er Kenneth Christensen, tlf +45 4634 1721, e-mail kenneth@lcc.cc

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Regionalbiskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås,
tel 021-33 34 70, mob. 070-536 65 37, e-post regionary@lkk.se

Biskop Evert Sundien, Hagagatan 37, 113 47 Stockholm, tel 08-33 20 06, mob. 070-660 42 69

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars Församling.
S:t Mikael's Domkyrka, Flottbrovägen
5, St Essingen, 112 64 Stockholm, tel
08-656 26 65. Pg 5 58 95-7.

Ansvarig församlingspräst: fader Jonas
Anundi, Hauptvägen 13 ll, 123 58 Farsta
08-686 39 43, 070-464 90 34

GÖTEBORG

Kontaktperson: Fader Mikael Hallgren,
Sandbäcksgatan 2, 431 33 Mölndal,
tel 0730-366 861.

NORRKÖPING

S:t Franciskus kyrkogrupp.
c/o Marianne Andersson-Söderström
Hörngatan 16 A, 602 34 Norrköping
tel 011-16 10 81, Pg 71 33 28-3.

VÄSTERÅS

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst biskop Sten-
Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45
Västerås, tel 021-33 34 70.
Bankgiro 5604-2500

AVESTA

S:t Staffans kyrkogrupp.
Se Stockholm

UPPSALA

Maria församling. Ansvarig försam-
lingspräst fader Dag Kyndel. Kontak-
tperson Gudrun Fleetwood, 018-53 01
20, Pg 442 00 00-4.

LUND

Sankta Maria Kyrkogrupp
c/o Stefan Brauer, Östen Undéns gata 5
227 62 Lund, 046-30 58 28

OTTERBÄCKEN

S:t Rafaels kyrkogrupp
c/o Carina Carlström, Amnevägen 34,
547 72 Otterbäcken, tel 0551-224 80

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf. Nappe Holmström Björnhus,
Furustigen 3, 133 34 Saltsjöbaden, tel
08-717 26 99
Pg 216 28-3

LKK INTERNATIONELLT

The Liberal Catholic Church
27 Old Gloucester St
London WC1N 3XX
United Kingdom
e-mail: LCC@kingsgarden.org

Presiding bishop Maurice Warnon

Hemsida:
<http://kingsgarden.org/LCC>

Information om kyrkan och försam-
lingarnas verksamhet kan du få på
Internet:

www.lkk.se

Communio, är organ för den svenska
grenen av Liberala Katolska Kyrkan
och utkommer med fyra nummer
per år. Prenumeration sker enklast
genom att sätta in 75 kronor på
postgiro 88 82 44-1, COMMUNIO.

Ansvarig utgivare:
Sten-Bertil Jakobson, tel 021-33 34 70.

Redaktion:
Kristen Fast tel 08-724 83 28
Rose-Marie Johansson tel 018-55 01 91
Carina Carlström 0551-22 480
Catharina Eriksson 0551-20424.
Redaktion och expedition:
Solrosgatan 16, 722 45 Västerås.

Tryck: JUSTNU-tryck, Västerås.
ISSN 0345-2018.

*Tankefrihet och rätt att ge uttryck
för den är en fundamental princip i
LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig
för gjorda påståenden eller uttryckta
uppfattningar i denna tidning, bara
när de är betecknade "officiellt".*

Sista manusdag för nr 3-2006 är den
1 oktober 2006.

En hälsning . . .

forts. från sid 6

historiska händelse firade den svenska
församlingen en tvåspråkig högmässa
med den anglikanska församlingen i
sockenkyrkan däruppe. Sedan talade
jag om vad som hände för 150 år sedan.
Efter högmässan åt vi lunch på ett
hotell och sedan åkte upp till den plats
där de första gudstjänsten ägde rum år
1856. Sedan fick vi hinna med ett besök
på en vingård innan vi åkte tillbaka till
Melbourne.

Hjärtliga hälsningar
John Martin

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....135 kronor

Psalmbok.....55 kronor

*LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer
och gradualer som ingår i kyrkans liturgi*

Principförklaring och kort lärosammanfattning.....20 kronor

99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan50 kronor

Kristen Gnosis..... 250 kronor

Porto tillkommer.

All försäljning sker mot förskotts betalning till COMMUNIO pg 88 82 44-1
portofritt! Upplysningar genom Rose-Marie Johansson, Täljstensvägen
11G, 752 40 Uppsala, tel. 018-550191.

Har Du förnyat din prenumeration på Communio?

Tidningen kommer ut med 4 nr per år.

Prenumerera gör Du lättast genom att sätta in prenumerationsavgiften

75 kronor på postgiro 88 82 44-1

OBS För medlemmar i
S:t Mikael's församling ingår-
Communio i medlemsavgiften
från och med 2006.